

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 26ης Μαρτίου 1992 *

Στην υπόθεση T-4/89 Rév.,

BASF AG, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Ludwigshafen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον F. Hermanns, δικηγόρο Κολωνίας, με αντικλήτους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους J. Loesch & Wolter, 8, rue Zithe,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την αναθεώρηση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 1991, στην υπόθεση T-4/89, BASF κατά Επιτροπής (Συλλογή 1991, σ. II-1523),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kirschner, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, R. Schintgen και C. Bellamy, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Διάταξη

- 1 Με αίτηση που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Μαρτίου 1992, η BASF Aktiengesellschaft (στο εξής: BASF) ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 41 του Οργανισμού ΕΟΚ του Δικαστηρίου και του άρθρου 125 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου (στο εξής: Κανονισμού Διαδικασίας), την αναθεώρηση της απόφασης του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 1991, στην υπόθεση T-4/89, BASF κατά Επιτροπής (Συλλογή 1991, σ. II-1523).

- 2 Με την εν λόγω απόφαση, το Πρωτοδικείο δέχτηκε εν μέρει την προσφυγή περί ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 1986, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.149 — Πολυπροπυλένιο, ΕΕ 1986 L 230, σ. 1), και μείωσε το πρόστιμο που είχε επιβληθεί στη νυν αιτούσα.

- 3 Η αιτούσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
 - 1) να αναθεωρήσει, σύμφωνα με το άρθρο 125 του Κανονισμού Διαδικασίας, την απόφασή του·
 - 2) να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων, σύμφωνα με τα άρθρα 65 και 66 του Κανονισμού Διαδικασίας, και να διαλευκάνει τα αποδεικνυόμενα παρακάτω πραγματικά περιστατικά·
 - 3) να εξαφανίσει την απόφασή του της 17ης Δεκεμβρίου 1991 και
 - α') να ακυρώσει την απόφαση, η οποία εκδόθηκε από την καθής στις 23 Απριλίου 1986 και της επιδόθηκε στις 28 Μαΐου 1986, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.149 — Πολυπροπυλένιο)·

β') επικουρικός, να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 3 της παραπάνω αποφάσεως·

γ') επικουρικός, να κηρύξει την επίδικη απόφαση της καθής ανυπόστατη·

4) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

4 Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η BASF διατείνεται ότι περιήλθαν εις γνώση της νέα πραγματικά και νομικά στοιχεία μετά το πέρας της προφορικής διαδικασίας της 10ης Ιουλίου 1991 και μετά την επίδοση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991. Συγκεκριμένα, με την απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 1992 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-79/89, T-84/89 έως T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-102/89 και T-104/89, BASF κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. II-315, στο εξής: υπόθεση PVC), το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) διαπίστωσε ότι η απόφαση της Επιτροπής που είχε υποβληθεί στην κρίση του ήταν ανυπόστατη λόγω διαδικαστικών πλημμελειών από τις οποίες έπασχε και οι οποίες αποκαλύφθηκαν κατόπιν της διεξαγωγής αποδείξεων την οποία διέταξε το Πρωτοδικείο. Εν όψει των αποτελεσμάτων της διεξαγωγής αποδείξεων στην υπόθεση PVC, η αιτούσα φρονεί ότι, όπως σ' εκείνη την υπόθεση, έτσι και στην υπόθεση του πολυπροπυλενίου, είναι ουσιαστικά βέβαιο ότι υπήρξε παράβαση των αρχών του άρθρου 12, παράγραφος 1, του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής και ότι το κείμενο της αποφάσεως που επιδόθηκε στην υπόθεση πολυπροπυλενίου δεν είναι εντελώς όμοιο προς το κείμενο της αποφάσεως που είχε εγκριθεί από την Επιτροπή.

5 Προς απόδειξη του ισχυρισμού της, η BASF επικαλείται το ότι οι εκπρόσωποι της Επιτροπής δήλωσαν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Δεκεμβρίου 1991 στην υπόθεση PVC, ότι η υιοθετηθείσα στην εν λόγω υπόθεση διαδικασία αντιστοιχεί προς πάγια πρακτική. Αυτό προκύπτει επίσης από τις δηλώσεις τις οποίες έκανε προς τον Τύπο η Επιτροπή στις 28 Φεβρουαρίου 1992 (υπηρεσία πληροφοριών « Vereinigte Wirtschaftsdienste » News 2802 111), κατά τις οποίες:

« Η Επιτροπή θεωρεί επίσης την απαίτηση την οποία διατύπωσε το Δικαστήριο (sic), ότι δηλαδή όλες οι πράξεις πρέπει να υπογράφονται ή να μονογραφούνται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής των Κοινοτήτων ή τον Γενικό Γραμματέα, ως μη πραγματο-

ποιήσιμη. Το πλήθος των νομικών πράξεων που εκδίδονται κατ' έτος από την Επιτροπή είναι της τάξεως των 8 000 περίπου. Όπως τόνισαν κύκλοι της Επιτροπής, κανείς τρίτος δεν μπορεί να αντλήσει δικαιώματα από την εν λόγω δικαστική απόφαση έως ότου αποφανθεί το κατ' έφεσιν κρίνον δικαστήριο. Δεν υπάρχει, κατά συνέπεια, προς στιγμής κανένας κίνδυνος να επέλθει πλημμυρίδα νέων υποθέσεων που θα έθεταν μαζικά υπό αμφισβήτηση τη νομική πρακτική της Επιτροπής.»

Εξ αυτού συνάγει ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος αμφιβολίας περί της αληθείας των δηλώσεων των εκπροσώπων της Επιτροπής, δεδομένου ότι η Επιτροπή επιβεβαίωσε, κατά τη συνέντευξη Τύπου, τα όσα είπαν οι εκπρόσωποί της.

- 6 Η αιτούσα διατείνεται ακόμη ότι τα στοιχεία αυτά είναι κρίσιμα για τη δικαστική απόφαση της οποίας ζητεί την αναθεώρηση, κατά το μέτρο που πρέπει να συνεπιφέρουν την εξαφάνισή της, σύμφωνα με τις αρχές που αναπτύχθηκαν στην προαναφερθείσα απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 1992. Η BASF δεν μπόρεσε να προβάλει τους ισχυρισμούς αυτούς ενωρίτερα, διότι έλαβε γνώση των στοιχείων αυτών μόλις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Δεκεμβρίου 1991, μόνο δε μέσω της προαναφερθείσας αποφάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 1992 μπόρεσε να αντιληφθεί την έκταση των πραγματικών όσο και των νομικών ελαττωμάτων που βαρύνουν τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως της Επιτροπής.
- 7 Η BASF καταλήγει ζητώντας από το Πρωτοδικείο να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων, με σκοπό να ελέγξει αν η απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση του πολυπροπυλενίου πάσχει από τα ίδια ελαττώματα που βαρύνουν και την απόφαση η οποία κηρύχθηκε ανυπόστατη με την προαναφερθείσα απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 1992.
- 8 Για να κριθεί το παραδεκτόν της παρούσης αιτήσεως, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά το άρθρο 41, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΟΚ του Δικαστηρίου, του οποίου η εφαρμογή επεκτάθηκε και στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία μέσω του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού,

« η αναθεώρηση της αποφάσεως δύναται να ζητηθεί από το Δικαστήριο εφόσον γίνει γνωστό γεγονός αποφασιστικής σημασίας το οποίο ήταν άγνωστο στο Δικαστήριο και στον διάδικο που ζητεί την αναθεώρηση, προ της εκδόσεως της αποφάσεως ».

- 9 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η αναθεώρηση δεν είναι είναι μορφή εφέσεως, αλλά έκτακτο ένδικο μέσο, διά του οποίου μπορεί να αμφισβητηθεί το κύρος μιας οριστικής δικαστικής αποφάσεως, λόγω των διαπιστώσεων των πραγματικών στοιχείων στις οποίες στηρίχθηκε το δικαστήριο. Η αναθεώρηση προϋποθέτει ότι ανακλύπτονται πραγματικά στοιχεία, τα οποία προϋπήρξαν της δημοσιεύσεως της αποφάσεως, αλλά παρέμειναν μέχρις αυτής άγνωστα τόσο στο δικαστήριο που εξέδωσε την εν λόγω απόφαση, όσο και στον αιτούντα την αναθεώρηση διάδικο, και τα οποία, αν το δικαστήριο είχε μπορέσει να τα λάβει υπόψη, θα μπορούσαν να το είχαν οδηγήσει σε διαφορετική επίλυση της διαφοράς (βλ., τελευταία, τη Διάταξη του Δικαστηρίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 στην υπόθεση C-185/90 P-Rév., Συλλογή 1992, σ. I-993).
- 10 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το μόνο πραγματικό στοιχείο το οποίο μπορεί να προβάλλει η αιτούσα προς στήριξη της αιτήσεως αναθεωρήσεως συνίσταται στις δηλώσεις τις οποίες έκαναν εκπρόσωποι της Επιτροπής κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη στις 10 Δεκεμβρίου 1991 στην υπόθεση PVC.
- 11 Πρέπει να σημειωθεί, ειδικότερα, ότι η BASF αναφέρει, με το δικόγραφο της αιτήσεως αναθεωρήσεως, ότι «δεν μπόρεσε να εγείρει αυτούς τους ισχυρισμούς (εκείνους δηλαδή τους οποίους προβάλλει με την αίτηση αναθεωρήσεως) ενωρίτερα, διότι έλαβε γνώση των στοιχείων αυτών μόλις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Δεκεμβρίου 1991».
- 12 Η ΒΑΣΦ προσθέτει, πράγματι, στη συνέχεια, ότι μπόρεσε να αντιληφθεί την έκταση των πραγματικών όσο και των νομικών ελαττωμάτων που βάρυναν τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως της Επιτροπής μέσω της προαναφερθείσης αποφάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 1992· το Πρωτοδικείο όμως διαπιστώνει ότι η απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 1992 προσδιόρισε απλώς το νομικό περιεχόμενο των δηλώσεων στις οποίες είχαν προβεί οι εκπρόσωποι της Επιτροπής κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Δεκεμβρίου 1991, στο πλαίσιο της τότε εκκρεμούς ενώπιον του Πρωτοδικείου υποθέσεως, χωρίς άλλωστε να αποφανθεί επί του αληθούς του περιεχομένου αυτών των δηλώσεων (προαναφερθείσα απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 1992, σκέψη 92). Κατά συνέπεια, η απόφαση αυτή επ' ουδενί λόγω μπορεί να συνιστά, αυτή καθαυτή, πραγματικό στοιχείο ικανό να οδηγήσει στην αναθεώρηση της αποφάσεως της 17ης Δεκεμβρίου 1991 (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 1991 στην υπόθεση C-403/85 Rév., Ferrandi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-1215, σκέψη 13).

- 13 Όσον αφορά τις δηλώσεις που έκαναν οι εκπρόσωποι της Επιτροπής κατά τη συνέντευξη Τύπου, η οποία δόθηκε την επομένη της δημοσίευσης της προαναφερθείσας αποφάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 1992, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι επιβεβαιώνουν απλώς το περιεχόμενο των όσων είχαν δηλώσει οι εκπρόσωποι της Επιτροπής κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Δεκεμβρίου 1991, πράγμα που προκύπτει επίσης από την παράγραφο 2 της αιτήσεως αναθεώρησης της BASF. Κατά συνέπεια, ούτε οι δηλώσεις που έγιναν κατά τη συνέντευξη Τύπου μπορούν, έναντι της BASF, να συνιστούν, αυτές καθαυτές, γεγονός ικανό να οδηγήσει σε αναθεώρηση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991.
- 14 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το μόνο γεγονός το οποίο η BASF θα ηδύνατο να επικαλεστεί προς στήριξη της αιτήσεώς της προς αναθεώρηση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991 — ήτοι οι δηλώσεις που έκαναν οι εκπρόσωποι της Επιτροπής κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Δεκεμβρίου 1991 στην υπόθεση PVC — ήταν προφανώς γνωστό στον αιτούντα την αναθεώρηση διάδικο πριν από τη δημοσίευση της αποφάσεως της 17ης Δεκεμβρίου 1991. Πράγματι, η αιτούσα παρέστη στην επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Δεκεμβρίου 1991, στην οποία εκπροσωπήθηκε από τον ίδιο δικηγόρο που την εκπροσώπησε και στη δίκη που κατέληξε στην απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1991. Επικαλείται, άλλωστε, ως βασικό αποδεικτικό στοιχείο του γεγονότος αυτού τη μαγνητοφώνηση της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Δεκεμβρίου 1991. Όπως δήλωσε, τέλος, η ίδια, « έλαβε γνώση των στοιχείων αυτών μόλις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Δεκεμβρίου 1991 ». Η αιτούσα μπορούσε, άρα, να φέρει το στοιχείο αυτό εις γνώση του Πρωτοδικείου προ της δημοσίευσης της αποφάσεώς του της 17ης Δεκεμβρίου 1991, όπως έπραξαν οι προσφεύγουσες στις υποθέσεις T-9/89 έως T-15/89 (βλ. τις αποφάσεις της 10ης Μαρτίου 1992 στην υπόθεση T-9/89, Hüls κατά Επιτροπής, σκέψεις 382 έως 385· στην υπόθεση T-10/89, Hoechst κατά Επιτροπής, σκέψεις 372 έως 375· στην υπόθεση T-11/89, Shell κατά Επιτροπής, σκέψεις 372 έως 374· στην υπόθεση T-12/89, Solvay κατά Επιτροπής, σκέψεις 345 έως 347· στην υπόθεση T-13/89, ICI κατά Επιτροπής, σκέψεις 399 έως 401· στην υπόθεση T-14/89, Monte κατά Επιτροπής, σκέψεις 389 έως 391· και στην υπόθεση T-15/89, Linz κατά Επιτροπής, σκέψεις 393 έως 395, Συλλογή 1992, σ. II-499).
- 15 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το γεγονός αυτό δεν μπορούσε σε καμιά περίπτωση να συνιστά, κατά την έννοια του άρθρου 41, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΟΚ του Δικαστηρίου, γεγονός άγνωστο στον αιτούντα την αναθεώρηση διάδικο προ της δημοσίευσης της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991· δεν μπορεί, επομένως, να οδηγήσει σε αναθεώρηση της εν λόγω αποφάσεως.

- 16 Σκόπιμο είναι να υπομνησθεί περαιτέρω — και ως εκ περισσού — ότι τα προβαλλόμενα από τη BASF γεγονότα δεν είναι ικανά να θίξουν αποφασιστικά την απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1991, όπως προκύπτει από τις προμνησθείσες σκέψεις των αποφάσεων της 10ης Μαρτίου 1992, στις υποθέσεις T-9/89 έως T-15/89.
- 17 Πρέπει να προστεθεί ότι το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας εφαρμόζεται σε όλα τα ασκούμενα ενώπιον του Πρωτοδικείου ένδικα βοηθήματα, περιλαμβανομένων και των εκτάκτων ενδίκων μέσων. Επειδή δε η αίτηση αναθεωρήσεως είναι προδήλως απαράδεκτη, πρέπει, σύμφωνα με την προμνησθείσα διάταξη, να κηρυχθεί απαράδεκτη και προ της κοινοποίησώς της στην καθής.
- 18 Εφόσον η παρούσα Διάταξη εκδίδεται προ της κοινοποίησώς του δικογράφου της αιτήσεως στην καθής, αρκεί να αποφασισθεί, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ότι η αιτούσα θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναθεωρήσεως ως απαράδεκτη.

2) Η αιτούσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Λουξεμβούργο, 26 Μαρτίου 1992.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

H. Kirschner